

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **V. T.**, zemřelý, původně zastoupen JUDr. Janem Malým, advokátem se sídlem Denisova 504, Jičín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2014, čj. 24011/DS/2014/GL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, čj. 30 A 58/2014-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. K rukám původního zástupce žalobce, JUDr. Jana Malého, advokáta se sídlem Denisova 504, Jičín, **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Jičín (dále jen správní orgán I. stupně) vydal dne 25. 6. 2012 příkaz, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 3000 Kč za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bodů 1, 3 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že žalobce v zákonné lhůtě nepodal proti příkazu odpor, tento příkaz nabyl dne 18. 7. 2012 právní moci. Dne 1. 10. 2013 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně návrh na obnovu řízení. Správní orgán I. stupně o návrhu žalobce rozhodl dne 8. 11. 2013 tak, že obnovu řízení nepovolil. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobce se žalobou před krajským soudem domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu, že krajský soud žalobu zamítl, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ke zdejšímu soudu.

[2] Původní zástupce stěžovatele JUDr. Jan Malý zdejšímu soudu dopisem ze dne 25. 9. 2014 oznámil, že stěžovatel dne 23. 9. 2014 zemřel.

[3] Podle § 19 o. s. ř., má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má právní osobnost; jinak jen ten, komu ji zákon přiznává. V souladu s § 23 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, právní osobnost člověka zaniká smrtí.

[4] Jestliže účastník ztratí po zahájení soudního řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, pak podle § 107 odst. 1 o. s. ř. soud posoudí podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Podle druhého odstavce téhož ustanovení, ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a *umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení*, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti, o něž v řízení jde.

[5] Jelikož stěžovatel zemřel, a tudíž ztratil způsobilost být účastníkem řízení, musel Nejvyšší správní soud posoudit, zda lze podle povahy věci v řízení pokračovat. Pokračování v řízení není možné mimo jiné v situaci, kdy předmětem řízení jsou práva a povinnosti, jež jsou podle hmotného práva vázána na osobu stěžovatele a jejichž povaha vylučuje přechod na právní nástupce. Předmětem řízení v projednávaném případě je obnova řízení ve věci příkazu k zaplacení pokuty ve výši 3000 Kč za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bodů 1, 3 a písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku se vztahuje jen a pouze k osobě, která přestupek spáchala. Příkaz k zaplacení pokuty za přestupek má ryze osobní charakter a je navázán na konkrétního řidiče. Zákon o silničním provozu nepředpokládá, že by s pokutami za přestupky mělo být nakládáno *inter vivos* ani *mortis causa*. Právní nástupnictví ohledně pokuty za přestupek není možné, neboť dle hmotného práva jsou povinnosti uložené za spáchání přestupku vázány pouze na osobu konkrétního přestupce (srov. např. rozsudek ze dne 20. 12. 2012, čj. 7 As 168/2012 – 32).

[6] Z těchto důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě smrti stěžovatele v průběhu soudního řízení nebylo možno v řízení pokračovat s procesním nástupcem stěžovatele, jelikož to povaha věci vylučuje. Za této situace je nedostatek způsobilosti být účastníkem řízení svojí povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení; zdejší soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb.). Jelikož byl soudní poplatek zaplacen za doby trvání právního zastoupení stěžovatele jeho původním zástupcem JUDr. Janem Malým, zdejší soud tento poplatek vrací k rukám tohoto advokáta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2014

pokračování

Zdeněk Kühn
předseda senátu